

DESĂVÂRȘIRE

Mulțumesc, frate Neville. Bună dimineața, prieteni. Mă bucur să fiu aici în această dimineață și pot să transmit același comentariu despre fratele nostru. I-am promis să particip la emisiune și eu—eu am ratat o săptămână, iar în săptămâna următoare am uitat. Așa că m-am gândit că a treia oară ar trebui să fie o—odată cu adevărat, ar trebui să o fac.

² Așa că am fost acolo, timp de un minut, doar un minut. Și fratele Snyder era afară, așa că ne-am strecurat foarte repede și—și în sfârșit am intrat în emisiune. Și cred că i-am deranjat, asta am făcut, când am intrat așa, doar un pic. Așa că . . .

³ Și am fost aici, în timp ce veneam, m-am gândit la un text din care să predic, știți. Și de obicei, la mine, durează cam o oră și jumătate. Și am început cam de vreo cincisprezece, optsprezece minute, apoi m-am uitat în sus, iar ceasul indica că era timpul să plec. Așa că vom continua sâmbăta viitoare, sau cândva. Așa este.

⁴ Duminica trecută, eram la capitolul 10 din Evrei, am început de la primul verset și nu am mers mai departe.

⁵ Nu uitați de slujbele din Indianapolis de săptămâna aceasta. Dacă vreunul dintre voi, sau dacă aveți prieteni pe acolo, ei bine, scrieți-le și spuneți-le. Slujbele vor începe mâine seară la ora șapte, la Cadle Tabernacle din Indianapolis. Și este destul loc, aproape unsprezece mii de oameni vor—vor avea loc. Și este o convenție mică, este o—o organizație mică. Chiar nu știu cum se numește organizația. Ei organizează un—un miting acolo, sau o convenție.

⁶ Și în această convenție m-au rugat să fiu vorbitorul de seară. Așa că . . . Cred că asociația în sine, biserica, organizația, are doar foarte, foarte puțini membri. Și așa . . . Și apoi, noaptea, am serviciul de vorbire în fiecare seară, de luni până vineri. Vineri seara este sfârșitul convenției. Așa că, dacă aveți prieteni prin Indianapolis, păi, veniți acolo.

⁷ Și pe data de 23, în dimineața zilei de 23, dacă se întâmplă să fie cineva care călătorește pe aici, doar în vacanță; pentru că este luna vacanțelor, de obicei, iunie. Minneapolis, Christian Business Men Internationally își ține convenția la Minneapolis. Și serviciul deschis este în 23, micul dejun. Micul dejun de dimineață este în 23 iunie. Voi vorbi la micul dejun de dimineață, la începerea serviciului.

⁸ Apoi, pe data de 24, voi fi tot în Minneapolis, și voi fi la Heart's Harbor Tabernacle, împreună cu reverendul Gordon

Peterson. Și programul va fi transmis la televizor acolo. Așa că, dacă sunteți—sunteți prin preajmă, ei bine, treceți pe acolo.

⁹ Și apoi, pe data de 24, sau mai degrabă 25, începe convenția, iar noi vom fi acolo. Este un program foarte deosebit. D-l Roberts, domnul Hicks, eu însumi, mulți alți slujitori, vor fi acolo. Și nu există niciun program stabilit. Oamenii De Afaceri Creștini, fiind Oameni De Afaceri Creștini ai Evangheliei Depline, ei au vrut să lase totul deschis, la orice ar spune Duhul Sfânt să facem; să fim cu toții acolo. Așa că nu au mai avut niciodată așa ceva și nu au anunțat niciun vorbitor. Singurul discurs—discurs anunțat este—este în dimineața zilei de 23. Ar trebui să vorbesc la micul lor dejun, și asta este anunțat. În rest, vom fi cu toții acolo, așteptând pe Duhul Sfânt. Ar trebui să fie destul de bine, nu-i așa? Dacă putem să ne supunem cu toții Duhului Sfânt, asta este, și să-L lăsăm să ne folosească așa cum El ar vrea—El ar vrea să ne folosească. Acum . . .

¹⁰ Și apoi următorul serviciu programat, de care știu eu, este Adunarea de pe vechea stradă Azusa. Este o . . . Care este pe 15 septembrie. Deschid serviciul de acolo pentru adunarea internațională de pe strada Azusa; cincizeci de ani de pentecostalism în Statele Unite. Se împlinesc cincizeci de ani, în septembrie anul acesta, când Duhul Sfânt a căzut pentru prima dată în Misiunea Azusa Street. Vechea . . . Cred că era o veche misiune baptistă, sau pe Azusa Street din Los Angeles, California, este locul unde Duhul Sfânt a căzut pentru prima dată, acum cincizeci de ani, în septembrie anul acesta.

¹¹ Și când am fost la Cow Palace, vreo doi ani în urmă, am spus . . . Ei bine, cincizeci, cuvântul *pentecost* înseamnă „cincizeci,” așa că de ce să nu facem o adunare mare. Și, știți, asta a luat amploare, și au o adunare internațională. Și va avea loc în Templul Angeles. Și cu cinci zile înainte de asta, voi face un mic tur panoramic în locuri diferite. Oh, jos, la Poarta de Est și . . . sau adică la Poarta de Sud, și mai departe în orașul . . . Oh, câteva dintre acele mici orașe, cinci orașe diferite, pentru a face o mică panoramă, un serviciu de o seară, apoi să mergem direct la—la adunarea mare.

¹² Și dacă sunteți prin California, sau acolo, unii dintre voi din California, țineți minte asta. Ne așteptăm la un mare timp de părtășie cu oamenii lui Dumnezeu în acea perioadă.

Acum să ne rugăm.

¹³ Tatăl nostru Ceresc, Îți mulțumim, în această dimineață, pentru marele și gloriosul privilegiu pe care îl avem să venim în prezența Ta, cu inimile pline de bucurie și cu mulțumiri, pentru că Isus, Fiul lui Dumnezeu, ne-a îngăduit să facem acest lucru. Și harul Său ne-a condus până la acest moment. Și suntem bucuroși să ne aflăm astăzi aici.

14 Ne bucurăm că avem acest mic loc de adunare. Este un loc deschis, o Biblie deschisă și inimi deschise ca să primească Cuvântul lui Dumnezeu și Mesajul Său. Și ne rugăm ca Duhul Sfânt să vină și să umple fiecare fisură a inimii noastre cu bunătatea Sa, în timp ce citim Cuvântul Său. Căci este scris, „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci prin fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Deci, O Doamne, deschide-ne astăzi gura, ca să fi Tu cel care vorbești, și inimile noastre, ca să fie Duhul Sfânt cel care aude. Căci noi o cerem în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

15 Duminica trecută, în Cartea Evreilor, am început cu capitolul 10, și apoi am intrat pe un alt subiect, neștiind exact unde ne va conduce Duhul Sfânt din care să—să învățăm, nimic premeditat, doar așteptând mișcarea Lui. Ne-am întors la cunoașterea dinainte, de la aceasta.

16 Spuneți, apropo, mă bucur să o văd pe sora Hooper șezută acolo, în această dimineață. Sora Flo, cu siguranță mă bucur să te văd. Mulți dintre voi poate că nu o cunoașteți, unii dintre voi. Și ea a fost bolnavă de tuberculoză ani și ani de zile, ținută la pat, și a străbătut toată națiunea, încercând să obțină eliberare. Și, astăzi, ne bucurăm să o avem prezentă în tabernacol, arată bine, astăzi. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu!

17 Acum, scriitorul Scrisorii către Evrei se presupune că a fost Pavel, pentru că sună ca și cum ar fi scrisă de el. Și Scrisoarea către Evrei era adresată iudeilor, evreilor. Și era Pavel care încerca să separe legea de har, arătând diferența dintre ceea ce era legea și ceea ce este harul, pentru că evreii erau sub lege. Și apoi Pavel încerca să le arate ce era harul. Și cred, eu însumi, că capitolul 10 de aici, și primul verset, ar fi o cheie perfectă pentru întregul lucru.

18 Acum avem capitolul 1, care începe. „Dumnezeu, în diferite timpuri, în multe chipuri a vorbit părinților noștri prin profeți, dar în această ultimă zi prin Fiul Său, Cristos Isus.”

19 Am ajuns la capitolul 7, apariția lui „Melhisedec.”

20 Am ajuns în capitolul 9, despre „preoție,” cum că Cristos devine Marele nostru Preot, ca să ia locul vechiului mare preot.

21 Apoi continuând în capitolul 10, am ajuns la, „Legea fiind umbra lucrurilor viitoare.”

22 Trecem la capitolul 11, și totul este despre umbrele minunate ale credinței, despre eroii credinței, cum „prin credință” au făcut *cutare-și-cutare* lucru. Și cum, „Fără noi nu puteau fi desăvârșiți,” pentru că ei sunt din umbra acestuia ce va veni. Și apoi mergem în capitolul 11, iar Pavel. . .

23 Sau, capitolul 12, Pavel spune, „Văzând că suntem înconjurați de un nor așa de mare de martori, să dăm la o

parte orice povară, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, ca să alergăm cu răbdare în alergarea care ne stă înaintea.”

²⁴ Capitolul al 13-lea, capitolul final, a spus, se încheie cu asta, spre sfârșit, că Isus Cristos este totul-în-toate, că, „El este același ieri și azi și în veci.” Vedeți? Arătând că a fost Cristos înainte de lege, a fost Cristos în lege, a fost Cristos în zilele harului și va fi Cristos în veci. „Isus Cristos același ieri, și azi și în veci.” Ce tablou frumos ne pictează Scrisoarea către Evrei.

²⁵ Acum, începând din nou acum cu primul verset, să ne întoarcem. Duminica trecută, am crezut că vom ajunge la subiectul *Desăvârșire*, dar apoi Dumnezeu ne-a mutat înapoi și am luat *cunoștința mai dinainte*, arătându-ne unde că înainte ca lumea să fi fost întocmită. . . Câți au fost aici duminica trecută? Să vă vedem mâinile. Ați prins asta? Înainte ca lumea să fi fost întocmită vreodată, noi am fost așezați în Cristos. Gândiți-vă la asta.

²⁶ Dumnezeu, fiind infinit, Care nu poate minți, nu poate spune nimic contrar, știe totul, la fel de desăvârșit la început cum este El la sfârșit, și la fel de desăvârșit la sfârșit cum a fost El la început. Dumnezeu este nesfârșit, ca și Eternitatea. Nu poți găsi niciodată colțul unui cerc perfect. Ai putea alerga și alerga prin veacuri, și prin Eternitate, și nu ar exista niciodată, niciodată, niciodată un sfârșit. Și așa este Dumnezeu. Și când El a fost primul, era. . . Dumnezeu, care a fost întotdeauna, El era infinit, desăvârșit, de la început, și El va fi mereu la fel. El nu se poate schimba niciodată. El este desăvârșit același.

²⁷ Acum, acest mare lanț al desăvârșirii a fost întrerupt de spațiu-timp. Timpul a apărut, din cauza păcatului. Să desenăm o imagine a timpului. Să vedem un cerc perfect, la nesfârșit, infinit. Și apoi, dintr-o dată, a apărut păcatul și a pus o—o mică. . . Cum îi spune soția mea, o mică „bulă,” sau o mică picătură în lanț. Așa că, asta coboară acum. Eternitatea continuă, dar nu este în starea ei desăvârșită. Iată un mic decalaj vine în jos, se rupe pe *aici*, merge afară în *acest* fel. Dumnezeu a trebuit să facă asta, pentru că Satan a cauzat-o. Și a coborât într-un spațiu de timp, pentru încercarea, și desăvârșirea și pentru curățarea celor pierduți. Ca, Dumnezeu, prin harul Său suveran, să poată într-o zi să ridice acea mică bulă, sau decalaj, înapoi în cercul perfect, apoi ea se rotește înainte la fel. Îl vedeți?

²⁸ Timpul! Acum, timpul este această mică buclă; se înfășoară în jos. Isus a fost din Eternitate în Eternitate, dar a pășit în spațiul timpului și s-a făcut trup, și a venit pe aici pentru a sfinți, sau să pună o dâră de Sânge peste tot în acest loc, pentru a-l răscumpăra și a-l conecta cu Dumnezeu din nou, pentru toată Eternitatea. Vedeți asta? Asta este tot ceea ce înseamnă timpul.

²⁹ Apoi, Dumnezeu, când a început aici, la capătul micii îndoitori din cercul perfect, aceasta a cauzat o mică îndoitură

în el. Când Dumnezeu a început acolo, El era desăvârșit. Tot ce a spus El a fost desăvârșit. Tot ceea ce El a făcut, face, este desăvârșit.

³⁰ Deci, atunci, Biblia a spus că, „Cristos Isus a fost Mielul înjunghiat de la,” începutul micii îndoitori, „începutul lumii.” Cristos a fost înjunghiat la început. Acum, El nu a fost înjunghiat cu adevărat decât patru mii de ani mai târziu. Dar, motivul pentru care El a fost înjunghiat atunci, pentru că, „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” Înțelegi, frate Egan, ce vreau să spun? Vedeți? El era Dumnezeu, la început. Și când . . .

³¹ Acum, Satan ar putea . . . nu a—nu a creat această mică buclă, această bulă mică. El nu a creat asta. Satan nu poate crea. Satan poate doar să pervertească ceea ce Dumnezeu a creat.

³² Priviți, spun asta ca să înțelegeți. Aceasta este clasa de adulți, iar noi suntem în mare parte toți oameni căsătoriți, probabil nouăzeci la sută. Și sper că femeile și bărbații tineri își înțeleg glasul, ceea ce eu . . . Mă înțelegeți, doar ca să vă explic ceva.

³³ Dacă un bărbat își ia o soție, o femeie, și ea devine soția lui, și trăiesc împreună ca soț și soție timp de cincizeci de ani; sunt la fel de curați și puri și neadulterați ca și cum nu s-ar fi cunoscut niciodată. Acesta, acesta este programul lui Dumnezeu. Dar ca acel bărbat sau cea femeie să meargă și să trăiască cu un alt bărbat sau femeie, asta pervertește, face să se nască copii nelegitimi. Dar dacă ei trăiesc împreună în acea armonie desăvârșită, aceasta este calea lui Dumnezeu. Dar Satan vine și pune poftă în bărbat sau în femeie, și trăiesc contrar acelor jurăminte de căsătorie, iar asta este pervertire. Este aceeași relație sexuală, dar este pervertită.

³⁴ Deci asta face Satan cu lucrul corect al lui Dumnezeu, îl pervertește. Asta face Satan astăzi cu cel real, autentic (Ascultați!), cu Mesajul real al lui Dumnezeu: îl pervertește, face altceva, îl face să pară ceva ce nu este.

³⁵ În lumea de astăzi, constatăm că există oameni, Biblia a prezis-o, trei clase de oameni.

³⁶ Una dintre ele este una rece, țeapănă, formală, indiferentă, ei merg doar înainte, nu este mai mult decât apartenența la o lojă. Merg la biserică, vorbesc puțin despre, *aceasta, aceea* și despre Domnul și așa mai departe, se întorc, dar nu au o experiență reală a nașterii din nou. Oh, unii dintre ei declară asta, dar viața lor dovedește că nu este așa. Acum, asta e de o parte, foarte departe.

³⁷ Și acum, aici, pe partea cealaltă, fanaticii și biserica adevărată, reală, adevărată, Isus a spus așa, „Vor fi atât de apropiate, încât i-ar înșela chiar pe cei aleși.”

38 Acum, mulți oameni, de îndată ce văd fanatismul amestecat cu cea reală, „Ah,” spun, „nu e nimic,” merg mai departe. Vedeți, e același lucru pe care l-au făcut fariseii. Satan, nu se încumetă cu încercarea de a perverti aceea. El încearcă să pervertească acest Adevăr. Și acest fanatic de aici încearcă să imite acest Adevăr. Vedeți? Acolo se află linia voastră de pericol, chiar acolo.

39 Acum, se cuvine să rămânem spirituali, să citim Cuvântul. Și orice se ridică, în afară, contrar Cuvântului, atunci aruncați-l la o parte. Acesta este motivul pentru care, de multe ori, eu sunt . . .

40 Se spune că sunt prea dur cu femeile predicoare. Biblia spune că ele să nu vorbească în biserică. Biblia le interzice să vorbească în limbi, sau orice altceva, în biserică. Eu trebuie să rămân cu Cuvântul, să urmăresc unde este, să mă uit la Acesta.

41 În lumea de astăzi, unde apar toate aceste isme, priviți, la toate cultele care nu mănâncă carne. Și legalistii, care, „trebuie să fac așa și așa. Dacă nu vorbesc în limbi, dacă nu fac *asta*, dacă nu strig, dacă nu dansez, este ceva în neregulă cu mine.” Acesta este legalism.

42 „Suntem mântuiți prin har, prin credință.” Nimic din ceea ce ai făcut tu; este ceea ce a făcut El. El a făcut ceea ce tu nu puteai face. Dacă te-ai fi putut mântui singur, atunci El nu ar fi trebuit să moară. Dar El a murit, ca să te mântuiască pe tine, pentru că tu nu te puteai mântui singur.

43 Acel vechi proverb care îl dezonorează pe Dumnezeu, spune, „Dumnezeu îi ajută pe cei care nu se pot ajuta singuri. . .” Sau, „Dumnezeu îi ajută pe cei care se ajută singuri,” spun ei. Asta e chiar invers. Dacă te poți ajuta singur, Dumnezeu se așteaptă să o faci. Dumnezeu îi ajută pe cei care nu se pot ajuta singuri. Iar tu nu te poți ajuta pe tine însuși, să fi mântuit, așa că Dumnezeu, prin harul Său, te-a mântuit.

44 Acum, observați cât de frumos. Legea, măreață în Eternitate, cum Dumnezeu a prevăzut această buclă. Și dacă El este infinit, și nu poate—nu poate fi nimic altceva. Permiteți-mi să iau asta, cam cinci minute, ca să o ținuiască bine, strâns, în cuie, ca să nu vă mai scape niciodată din minte. Fie ca Duhul Sfânt să vină apoi și să o sudeze împreună cu dragoste, ca să nu o mai lăsați niciodată.

45 Acum priviți. Dumnezeu, Care nu poate minți; Dumnezeu, Care este infinit. Și spun asta din nou pentru oamenii care se pare că nu se pot centra pe vindecarea Divină. Dacă Dumnezeu a făgăduit, Dumnezeu trebuie să aibă grijă de făgăduința Sa. Nu poate să o lase.

46 Acum priviți. Înainte ca El să pună vreodată Cuvântul tipărit, și, *Acesta* este gândul lui Dumnezeu. Iată-l aici. Acesta este gândul lui Dumnezeu, ce a gândit El înainte ca temeliea lumii să fie pusă vreodată. Așa este. Acesta este motivul pentru care El

a putut să Îl pună în Cuvântul tipărit și să spună ce va fi, pentru că El L-a văzut înainte de întemeierea lumii și a știut exact ce va fi, și L-a rostit.

⁴⁷ Și apoi El a transmis cunoștința Sa la profeți, iar ei au scris-o. Și an de an, și secol de secol, vedem că se împlinește întocmai. Dumnezeu, dând o umbră din Vechiul, pentru a prefigura Noul. Și Îl vedem, Cuvânt cu Cuvânt, împlinindu-se. Ce credință ar trebui să avem stabilită în Dumnezeu!

⁴⁸ Acum, priviți-L, „Cristos fiind omorât înainte de întemeierea lumii.”

⁴⁹ Când Dumnezeu a privit în jos și a văzut singurul lucru care ar putea mântui omul pierdut, El a spus . . . Nu știu dacă acestea sunt cuvintele, dar trebuia să fie ceva de genul acesta. „Omul nu poate fi mântuit, pentru că va păcătui. Dar mă uit în jos pe acolo, și văd zeci de mii de inimi sincere care vor dori să vină. Văd mii de oameni care vor dori să fie mântuiți, și nu vor dori să meargă în această distrugere îngrozitoare pe care va trebui să o fac pentru diavol și îngerii lui, pentru că ei trebuie să meargă în pedeapsa veșnică. Și oamenii cu inimă sinceră vor vedea asta. Și Eu voi—voi face să se nască un om cu numele Esau; va fi unul, Iacob. Și Iacob nu va fi atât de bun, la început, dar în inima lui va iubi lucrurile lui Dumnezeu, așa că îl voi alege pe Iacob.”

⁵⁰ El te-a văzut pe tine și El a știut că vrei să fii mântuit. Așa că a spus, „Singurul lucru pe care îl pot face este să cobor, Eu însumi, și să am un Fiu născut, sau un trup de carne, și să fiu făcut ca el.” Antidotul este ca Dumnezeu Însuși să devină păcat, ca El să plătească prețul. Pentru că, ar fi nevoie de cel mai înalt lucru care există, pentru a ridica omul din starea de pierdere.

⁵¹ Și, priviți, El este mai presus de orice Înger, de orice Arhanghel. Cel mai înalt care a existat, a coborât aici pe pământ și a trăit printre oameni. Și a mers în cel mai de jos oraș de pe pământ, Ierihon. Și a fost atât de jos, încât cel mai mic om din oraș a trebuit să privească în jos la El; Zacheu. Și, apoi, a murit pentru păcatele omului. A venit printr-un grajd, sărac. Cel mai bogat. . . Oh, sper că înțelegeți asta. Cel mai bogat devine cel mai sărac.

⁵² Chiar și într-o noapte furtunoasă, a spus, „Păsările au cuiburi, și vulpile au vizuini, dar Eu nu am nici măcar un loc unde să-Mi odihnesc capul.” Cel mai înalt dintre toate cerurile Cerului, a devenit cel mai de jos dintre toți. Chiar și viața animală, a fost privilegiată, în comparație de El, mai presus de El, în ceea ce privește confortul vieții.

⁵³ Nu numai atât, dar, în moartea Sa, El a suferit o moarte cum nimeni nu a suferit vreodată; niciodată, între oameni, nimeni nu a suferit vreodată cu inima atât de zdrobită până când Sângele și apa Lui s-au separat înainte de moarte.

54 Cel mai sărac; de la cel mai bogat, la cel mai sărac. De la cel mai binecuvântat, la cea mai cumplită suferință. Și apoi, pe lângă asta, a coborât în adâncurile cele mai de jos ale celui mai de jos iad, purtând păcatul nostru. Și a luat capătul sfoarei, sau capătul frânghiei, de la îndoitură. Acolo, a ridicat-o în înviere și a conectat-o cu cealaltă parte a Eternității, și a făcut un Drum al sfințeniei, pe care cei necurați puteau să vină și să fie curățați.

Prin fântâna plină de Sânge,
Tras din venele lui Emanuel,
Când păcătoșii sunt scufundați în șuvoi,
Își pierd toate petele de vină.

55 Veniți pe Drum. Și într-o zi, Cel care a fost la începutul timpului, va sta ca un îmbătrânit de zile, și va trage marea coardă a Evangheliei. Și tot ce se află pe acel Drum, de la începutul timpului, până la antichitate, până la sfârșitul timpului, va fi ridicat; în timp ce El trage timpul din existență, într-o Eternitate. Vedeți? Acolo este El, „Singurul adevărat Potentat; Împăratul împăraților și Domnul domnilor.”

56 Cum a făcut-o? Prin cunoștința de mai dinainte. El a știut. Apoi El a spus că, „El era Mielul înjunghiat.” Apoi, dacă El a fost, patru mii de ani mai târziu chiar a venit, timpul s-a scurs. S-a născut, I-au făcut ceea ce El a spus că vor face, apoi a fost răstignit și omorât. Dar, în mod corect, „El a fost înjunghiat înainte ca lumea să înceapă,” pentru că Dumnezeu L-a văzut mai dinainte și a spus ce va avea loc. Și când Dumnezeu vorbește, trebuie să fie așa. Ați înțeles? O, Doamne! Dumnezeu L-a văzut mai dinainte pe Cristos și trebuie să fie. De aceea a fost deja isprăvit. Când Dumnezeu a rostit Cuvântul, asta a încheiat. Iată motivul pentru care El a fost efectiv prefigurată, omorât, când Dumnezeu a rostit Cuvântul înainte de lume.

57 Observați! Nu numai că Cristos a fost omorât, ca să ia păcatul, dar și numele vostru a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu a scris numele vostru, asociat cu al Lui, înainte de întemeierea lumii.

58 Acum, Satan, fă-i să se sperie acum, fă-i să se îndoiască de asta?

59 „Înainte ca lumea să fi început vreodată, Dumnezeu v-a chemat numele vostru, voi, creștinii, și l-a scris în Cartea Vieții Mielului, înainte ca lumea să fi început vreodată,” spune Biblia. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, El a rostit în urmă acolo, și l-a dezvăluit prin slujitorii Săi, profeții, și noi ne bucurăm de binecuvântarea odihnei și așteptăm Venirea Domnului. Așteptând, cu răbdare. Totul s-a terminat. Oh!

60 Nu e de mirare, boala, primejdia, moartea, nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos! Pentru că, de la întemeierea lumii. . . El ne-a pus pe acel mare Drum, a urcat pe curcubeul orizontal, a mers din nou la vârful

începutului timpului, ținând frânghiile în mâna Lui. Și într-o bună zi, spune, „Urcați!” Noi, cei care suntem în viață și rămânem până la Venirea Domnului, nu-i vom împiedica pe cei care au murit pe Cale, pentru că trâmbița lui Dumnezeu va suna și cei morți în Cristos vor învia. Și noi vom fi răpiți împreună, pentru a-i întâlni pe ei, în timp ce lanțul este ridicat înapoi în ciclul Eternității. Și atunci, pe măsură ce veacurile se vor derula, vom cânta laudele Lui.

⁶¹ Ce face El? Acolo sus, ne construiește o casă. „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri; dacă n-ar fi fost așa, v-aș fi spus. Și am coborât aici, dar am de gând să pregătesc unul, să îl aranjez. Și dacă voi pleca, voi veni din nou, ca să vă primesc la Mine.” O, Doamne! Și El pregătește o casă.

⁶² Când această negură muritoare, care este aici, pe pământ, va fi . . . vom fi separați de aceasta, va fi aruncată în afara lanțului Eternității. Va fi pe dinafara prăpastiei, pe care nici un om nu o poate traversa, nici nu a făcut-o vreodată, nici nu o va face vreodată. Și când această verigă de aici jos, va fi ridicată la acea parte, acela este Drumul sfânt, pavat, despre care Dumnezeu a spus, la început, „unde nu era nimic să pângărească; nu este nimic să distrugă.” Și păcatul a cauzat această buclă. Apoi, când această buclă este continuată, chiar aici jos, pentru a duce delegații, și când ea este trasă sus împreună, ca să se unească la fiecare capăt, Eternitatea va continua mai departe. Cei care sunt răscumpărați vor umbla în mijlocul ei. Ați înțeles? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.]

Oh, aș vrea să pot cânta. Aș vrea să cânt acea cântare veche:

Există o casă frumoasă departe, dincolo de
mare,
Sunt locașuri de fericire pentru tine și pentru
mine!

Turnurile sclipitoare, mai tare ca soarele . . .
vor străluci,
Acel locaș ceresc într-o zi va fi al meu.

Deci, un cort sau o căsuță, de ce mi-ar păsa?
Acolo îmi construiesc un palat!
Cu rubine și diamante, cu argint și aur,
Visteriile Lui sunt pline, El are bogății nespuse.

Oh, har măreț! Cât de dulce este sunetul,
Care a salvat un netrebnic ca mine!
Am fost pierdut cândva, dar acum sunt găsit,
Am fost orb, dar acum văd. (Nu am făcut nimic
eu.)

Harul a fost cel care mi-a învățat inima să se
teamă,
Acesta era harul care mi-a ușurat temerile;

Cât de prețios s-a dovedit acest har
În ceasul în care am crezut prima dată!

⁶³ Să știu că nu a fost nimic ce puteam sau voiam să fac, sau aveam o idee, sau aveam privilegiul de a face. Este ceea ce a făcut El pentru mine. El a coborât și m-a răscumpărat, m-a așezat pe Drum; și a stat la celălalt capăt, ca să tragă ambele capete împreună, pentru a face ca Eternitatea fără lanț să continue să deruleze. Eu am dreptul să intru în acea Eternitate pentru că El a murit și, în locul meu, mi-a luat păcatul. Minunat!

... legea care are o umbră—o umbră a bunurilor viitoare...

⁶⁴ Ce este o umbră? O umbră este previziunea unui obiect. Știți, de multe ori oamenii citează Psalmul 23. „Da, chiar dacă ar fi să umblu prin umbrele întunecate ale văii morții.” Este greșit. A spune că ei... Acolo, „Da, chiar dacă ar fi să umblu prin umbra,” nu umbra întunecată. Dacă ar fi întuneric, nu ar face o umbră. Trebuie să existe un anumit procent de lumină, pentru a proiecta o umbră.

⁶⁵ Așadar, legea a oferit suficientă lumină pentru a vedea umbra lucrului real care va veni. Cristos era reprezentat în acea lege, a umbrei.

⁶⁶ El a fost reprezentat, văzut mai dinainte, în Iosif, sub lege. Iosif, fiind o umbră a lui Cristos, iubit de tatăl său, pentru că era un om duhovnicesc. El vedea vedenii, tălmăcea vise. Foarte duhovnicesc, și disprețuit de frații săi. Corect, cu Cristos. Vedea vedenii de tatăl și era un om duhovnicesc. Și fratele său îl ura, fără motiv. Și se presupune că a fost omorât, o haină însângerată pusă înapoi în fața tatălui.

⁶⁷ Oh, ce frumos! Oh, dacă mă apuc de asta, nu voi mai ajunge niciodată la această lecție. Haina, dusă înapoi la tată, însângerată, reprezentând că fiul său era mort; Isaac. Și astăzi, haina Domnului Isus, viața Sa sfințită și Sângele Său vărsat pentru păcătoși, stă înaintea lui Dumnezeu ca o aducere aminte că prețul este plătit. Înțelegeți asta?

⁶⁸ Și el a fost vândut pentru aproape treizeci de arginți, așa cum a fost Cristos. A fost scos din șanț, din groapa unde a fost aruncat. Și Cristos a fost, de asemenea, luat din mormânt. Și a fost așezat la dreapta lui Faraon. Nimeni nu putea să meargă la Faraon, decât prin Iosif. S-a făcut o proclamație, ca, atunci când Iosif va ieși, că ei au ieșit, oameni înaintea lui, strigători, ziceau, „Toți plecați genunchiul! Vine Iosif.”

⁶⁹ Acum, Biblia a spus, că, „Fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi, la Numele Domnului Isus.”

⁷⁰ El putea să lege pe robul lui Faraon după dorința sa. Avea toată puterea și autoritatea Egiptului dată în mâinile sale. Și când carul trecea pe stradă; toată lumea, când venea strigătul,

fiecare egiptean, nu contează cât de mult l-ar fi urât ei, și-au plecat genunchiul în fața lui Iosif.

⁷¹ Într-o zi, prieten păcătos, nu contează cât de mult ai vrea să numești Asta „fanatism,” nu contează cât de mult ai vrea să spui că este greșit, oricât de mult ai vrea să te strâmbi și să trăiești în lume, și să disprețuiești Biserica și lucrurile lui Dumnezeu, într-o zi îți vei pleca genunchiul, fie că vrei sau nu.

⁷² Dar cât de glorios ar putea fi pentru cei care îl iubesc pe Iosif. Cum îl iubeau ei, au spus, „Oh, iată că vine marele prinț, Iosif.” Și și-au plecat genunchiul și au spus, „Oh, Iosif, ne-ai salvat viața. Am fi murit de foame, dacă. . .”

⁷³ Dar, ceilalți, fără să aprecieze: „Ah, nonsens!” Nerecunoscători. Avem astfel de oameni în lume azi. Nu vă dați seama că pâinea pe care o mâncați și însuși aerul pe care îl respirați, vine de la Dumnezeu. Și ei i se închinau lui.

⁷⁴ Aici, cu ceva timp în urmă, când d-l Baxter era managerul meu. Când Regele Angliei. . . când noi eram acolo în vizită. Când a ieșit regina, o doamnă încântătoare, îmbrăcată cu veșmântul ei frumos, părul ei cărunt. Și regele ședea, atât de bolnav în acel moment, încât abia putea să reziste. Avea probleme cu stomacul și scleroză multiplă. Asta a fost chiar înainte de a se face rugăciune pentru el. Dar abia se putea ține pe picioare. Dar, totuși, sângele regal din el, și-a scos pieptul mic pe care îl avea, în afară, și a mers pe stradă în trăsură.

⁷⁵ D-l Baxter stătea acolo. Și când a trecut, m-am uitat la el. Buzele îi tremurau, iar lacrimile îi curgeau pe obraz. Și-a pus brațul lui mare în jurul meu și a spus, „frate Branham!”

Am spus, „Da, frate Baxter?”

A spus, „Ști, eu sunt—sunt canadian.”

„Da.”

⁷⁶ A spus, „Omul care stăpânește țara noastră, regele, el și frumoasa lui mireasă și soție, trece pe aici. Aici nu-mi pot stăpâni emoțiile. Trebuie să dau frâu liber.”

⁷⁷ Mi-am pus brațul în jurul lui, am spus, „Frate Baxter, ca un creștin, alături de tine, ce va fi într-o zi glorioasă, când Regele va veni cu Mireasa Sa!”

⁷⁸ Dacă un om ar putea gândi așa ceva când vede un rege pământesc, care este muritor ca și noi, ce va fi atunci când îl vom vedea pe Regele regilor venind în Slavă? Ce timp glorios va fi!

⁷⁹ El a fost prefigurat în Iosif. El a fost prefigurat în David. Legea L-a prefigurat pe Cristos. David. . . Cristos fiind Fiul lui David. Și apoi, când. . . Cristos fiind în David, ca o umbră, l-a făcut pe David, când a fost detronat, respins de proprii săi frați; nu numai de proprii săi frați, ci și de propriul său sânge, Absalom, și de proprii săi copii. Iată. Și-au disprețuit propriul

lor tată, și au cerut sângele lui și l-au detronat. Și el s-a urcat pe deal, pe muntele Măslinilor, privind înapoi, plângând peste Ierusalim.

⁸⁰ Cum că El, Dumnezeu, L-a prefigurat pe Cristos în David. Pentru că atunci când a fost detronat, respins, și proprii Săi delegați, poporul Său, iudeii, au strigat după Sângele Lui. „La moarte cu o astfel de Persoană!” El s-a suit pe muntele Măslinilor, a privit spre Ierusalim și a plâns, zicând, „Ierusalime, O Ierusalime, cum te-aș fi strâns cum își strânge găina puii, dar tu n-ai vrut.”

⁸¹ Cristos a fost prefigurat și în Melhisedec, în preoție, în capitolul 9. . . în capitolul 7 din Evrei. Cum că Melhisedec. . . și Abraham a prefigurat, tot acolo în trecut, tot lucrul bun, doar o umbră. Și cum acel Melhisedec, în capitolul 7, citim despre El aici. Îl vom citi doar pentru o clipă.

Căci acest Melhisedec, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului celui Preaînalt, care l-a întâlnit pe Abraham întorcându-se de la înfrângerea împăraților, și l-a binecuvântat;

⁸² Amin! Abraham! Lot, vărul său, decăzuse. Vedeți, adevăratul Duh real al lui Cristos? Sper că înțelegeți. Nu contează cât de mult ar fi decăzut; când a fost în necaz, iată că Abraham a venit la el, cu o armată. Străinii din jur, prin văile Sodomei, au coborât și au luat Sodoma și pe împăratul ei. Și au luat, acolo, l-au luat pe Lot cu el.

⁸³ Și Abraham, unchiul lui, ruda lui de sânge, copiii fratelui. Și s-a uitat în jos și a văzut că vrăjmașul îi luase ruda lui de sânge. Și-a format o armată din slujitorii lui, a mers după el.

⁸⁴ Aceea reprezenta pe Cristos. Când a văzut că Biserica Dumnezeului celui viu a fost îndepărtată, în rătăcirea diavolului, El a format o legiune de Îngeri și a venit pe pământ, ca să-l urmărească pe diavol, l-a ajuns din urmă. Aleluia! Îl risipește pe vrăjmaș! O, cât Îl iubim pentru asta! L-a ajuns din urmă pe dușman. Și a ucis dușmanul și l-a jefuit de tot ce avea; l-a aruncat la o parte.

⁸⁵ Și care a fost primul lucru pe care l-au făcut, Abraham întorcându-se înapoi cu Lot, nevasta sa, copiii săi, și cu toată averea, mergând triumfător înapoi pe vechile meleaguri natale din nou? El l-a întâlnit pe Melhisedec.

⁸⁶ Melhisedec era împăratul Salemului. Salem este Ierusalim. Când iudeii au intrat în Ierusalim, ei îl numesc „I-. . .-u-salem,” Ierusalim. *Salem*, care înseamnă, „orașul păcii.” El era împăratul. . . Ascultați. Haideți să citim.

Căruia. . . Abraham a dat a zecea parte din toate; întâi fiind. . . talmăcit împărat al neprihănirii, . . .

87 Cine era acest Împărat care l-a întâmpinat? Întorcându-se cu triumful, cu biruința, așa cum este Biserica astăzi, de la Calvar.

. . . apoi . . . Împărat al Salemului, care este, Împărat al păcii;

Fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții; . . .

88 Cine era acest Împărat al Salemului? „Marele Împărat al Ierusalimului,” nu cel pământesc, ci cel Ceresc. Ierusalimul pământesc este un simbol al celui Ceresc. „Și iată că a venit Împăratul Salemului, care este mai întâi Împăratul neprihănirii, Împăratul păcii; El nu a avut nici tată, nu a avut nici mamă; El nu a avut nici început de viață, nici sfârșit de zile.” O, Doamne! „Fără spiță de neam.” Nimeni altul decât Cristos Însuși! Iată pe Cine va întâlni Biserica atunci când se înalță la cer.

89 Și când Abraham L-a întâlnit, I-a dat zeciuiala din tot ce posedă.

90 Știți ce au făcut? Primul lucru pe care l-au făcut a fost să se așeze. Mă simt foarte emoționat. S-au așezat și au frânt pâinea și au băut vin și au luat împărtășirea, după ce s-a terminat bătălia.

91 Și Biblia ne spune, Isus Cristos a spus, că nu vom . . . „Mai mânca din rodul viței, până când nu-l voi mânca din nou cu voi în Împărăția Tatălui Meu.”

92 Că, atunci când ultima bătălie se va da și victoria va fi câștigată, și cei rătațiți vor fi fost aduși înapoi în Împărăția lui Dumnezeu, ne vom așeza în Împărăția lui Dumnezeu și cu Melhisedec al nostru, Care nu are început de zile și nici sfârșit de ani. Oh, Doamne! El este Cel fără lanțuri, Cel Etern, vom mânca din nou împărtășirea cu El.

93 Oh, ce imagine frumoasă le oferă acest minunat Vechi Testament credincioșilor Noului Testament. „Legea având o umbră a lucrurilor viitoare, și nu . . .” Ascultați. „Legea având o umbră a lucrurilor bune care vor veni, și nu adevărata înfățișare a acelor lucruri.” Era o umbră a înfățișării.

94 David a domnit peste întreaga lume, în epoca de aur a Israelului. Ce era el? Umbra. David așezat pe tron, cu lumea întreagă la picioarele lui, la ce era asta o umbră? Prefigura Ceva, învăluind pe Fiul lui David, Care este Fiul lui Dumnezeu, Care este Melhisedec, „al cărui început al zilelor și sfârșit al anilor, El nu are.” Umbra de, în timpul Mileniului, El va ședea pe Tronul lui David și va domni peste toate națiunile.

„Umbra lucrurilor bune.”

95 Ce este astăzi? Ne uităm și vedem umbra, bărbați și femei care pretind că sunt creștini și trăiesc ca lumea. Ei spun, „Oh, eu aparțin la biserică. Ce mai contează?” Este o umbră a înșelătorului, din grădina Edenului, care se pretindea a fi bun, care se pretindea a avea Lumină, care se pretindea a avea

înțelepciune, dar era un înșelător. Și așa procedează bărbații și femeile astăzi care invocă Numele lui Isus Cristos și nu se depărtează de păcat, prefigurând pedeapsa pe care o vor primi împreună cu cel care este un înșelător. Isus le-a spus acelor farisei religioși, „Voi sunteți din tatăl vostru, diavolul.” Sper să găsiți asta. Sper să pătrundă foarte adânc. O umbră a înșelăciunii.

⁹⁶ Atunci ce face acel creștin adevărat, roial, sută la sută, care este născut din nou din Duhul lui Dumnezeu, al cărui nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii? Cine. . . Fie ce-o fi, ei se țin de mâna neschimbată a lui Dumnezeu. Ce este în inima lor care flămâzește după ceva de acolo de sus? „Pentru aceia,” spune Biblia, „care fac acest lucru, mărturisesc clar prin mărturia lor și prin viața lor, că ei caută o Cetate viitoare, al cărei Ziditor și Făcător este Dumnezeu.”

⁹⁷ Ce este acea foamete din inima ta, în această dimineață, de a dori să stai în prezența Lui? Ce este acea foamete din inima ta, în această dimineață, acea tânjire cu tot ce ai în tine? Tot sufletul și viața ta strigă după ceva, până când spui, „Nu-mi pasă ce vine sau pleacă.”

⁹⁸ O, Doamne! Ceva în tine, privind lumea, și lacrimile curg în inima ta. „O, frate pierdut!” Vezi femeile în felul lor degradat, demoralizat. Și vezi bărbații care beau și fumează și înjură și joacă jocuri de noroc; și merg la biserică. Ce este în inima ta care strigă, „Fratele meu pierdut, rătăcitor”?

⁹⁹ Ai atins Ceva *Aici* sus. Ai fost conectat cu celălalt capăt al firului. Ai atins un—un lanț, un Drum, care a înlănțuit Eternitatea la început. Când numele tău a fost pus acolo, și văzut de acel mare atribut, sau caracteristica cunoașterii lui Dumnezeu, a privit în jos și a văzut că tu vei veni Acasă. Și, totuși, orbit de lucrurile lumii de aici jos, ai o concepere. Când Duhul Sfânt curge în jos pe acest lanț de sânge și îți prinde inima, vorbește despre o Țară mai bună, și un Loc mai bun, și un Oraș mai bun. Astfel, poți spune:

Această lume nu este casa mea,
sunt doar în trecere;
Comoara mea este toată pusă,
Departa, dincolo de albastru.

¹⁰⁰ Dumnezeu vorbește. Să fie ce-o fi; inima ta este încă centrată. Este o umbră, umbra este în fața ta. Asta-i ce face umbra. „Legea având o umbră” a botezului cu Duhul Sfânt. „Legea având o umbră.” Acesta este motivul pentru care El a spus, în Biblie, tu trebuie să iei și să compari Scripturile cu Scripturile și să le faci să se completeze. Și dacă apare, o creștătură în aceasta, amintește-ți, ai ieșit din rând. Rămâi în acea cale, aceea—acea linie a Scripturii.

¹⁰¹ Acum, „Legea având o umbră, nu-l poate face niciodată desăvârșit pe închinător, nu-l poate face niciodată desăvârșit pe cel ce se apropie. Astfel. . .” Ascultați, versetul al doilea. Vom încerca, în următoarele cinci minute. Priviți.

Astfel n-ar fi încetat ele oare să fie aduse? . . .

¹⁰² Dacă sângele taurilor și al țapilor și al oilor și al junincilor, și dacă marele preot ar fi fost o rânduială corectă, atunci lumea ar fi continuat. Moartea ar fi încetat sub aceasta. Ați înțeles? Lăsați să pătrundă doar un minut. Dacă Caiafa, marele preot, sacrificarea vieții animale, ar fi desăvârșit omul și i-ar fi dat Viața Eternă, atunci nu mai era niciun motiv să mai aibă loc altceva. Asta ar fi continuat. Viața Eternă s-ar fi instalat și ar fi continuat să crească. Dar trebuia să existe o umbră a adevăratului Miel al lui Dumnezeu care urma să vină să înlăture păcatul lumii, despre care a vorbit Dumnezeu mai înainte.

¹⁰³ Și bărbații și femeile de astăzi, care au fost cunoscuți mai dinainte de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, numele lor au fost scrise în Cartea Vieții Mielului. Dacă strigă, bine. Dacă nu strigă, în regulă. Dacă fac *asta*, în regulă. Dacă nu o fac, în regulă. Căci, Dumnezeu a spus deja acest lucru. Trebuie să se întâmple. „Nu atârână nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.” Alegerea lui Dumnezeu, nu a noastră.

¹⁰⁴ Acum observați. „Astfel n-ar fi încetat acele jertfe să fie? Că ele nu ar fi încetat să fie aduse? fiindcă. . .” De ce? Aici ne apropiem de concluzie acum; școala s-a terminat. „Fiindcă închinătorul. . .” De ce? „Fiindcă. . .” Oh, mă simt ca un copil mic cu o jucărie de Crăciun acum. Sunt atât de fericit pentru Asta. Cât îmi place să dau Asta Bisericii, vouă, credincioșilor, ca să vedeți care este Adevărul! Dacă ar fi fost în regulă, nu ar fi încetat niciodată; ar fi continuat, Viața Eternă. „Fiindcă închinătorul. . .” Acum citiți cu mine, „Închinătorul o dată. . .” Nu la fiecare trezire, până în fiecare duminică dimineața.

. . . ci închinătorul fiind curățit odată n-ar mai fi trebuit să mai aibă. . . conștiința de păcate.

¹⁰⁵ Ce? „Închinătorul fiind curățit odată.” Curățirea cu Sângele Mielului, de îndată ce îl mătură în întregime, îl curăță pe închinător, însăși conștiința păcatului a dispărut. Gândiți-vă la asta.

¹⁰⁶ Cuvântul *conștiință*, în traducerea corectă pe care am folosi-o aici. Aceasta este versiunea King James. În Anglia, înseamnă o conștiință. Aici, ar însemna „dorința.” „Închinătorul curățit odată,” prin curățirea lui Cristos la Calvar, „nu mai are dorință de păcat. Lucrurile vechi au trecut; toate lucrurile au devenit noi.”

¹⁰⁷ Acum, poți să cânti ca o ciocârlie și să ai în continuare ură, răutate și ceartă în trup, în suflet. Poți să strigi ca nu știi ce, tot o ai. Poți să dansezi în Duhul, ai putea vorbi în limbi, poți proroci,

poți predica, oricare dintre aceste lucruri, și să ai în continuare răutate, invidie, ceartă în inimă.

¹⁰⁸ Dar atunci când reala, adevărata predestinare a Cuvântului Etern al lui Dumnezeu, când numele tău a fost scris acolo, iar Sângele curăță vreodată acea persoană; chiar și gândurile despre asta, îl osâdesc pe urmele pe care se află.

¹⁰⁹ A spus, „Nu mă osândește. Eu merg în aceste locuri; nu mă simt vinovat.” De ce nu? Tu, ca închinător negativist, nu ai fost niciodată curățat de Sângele lui Isus Cristos.

¹¹⁰ Și legalistii au preluat această idee, „Aleluia, voi purta rochiile mele lungi așa, și rochiile mele lungi în felul *acesta*. Îmi voi lăsa părul să crească lung și voi fi bine.” Este o minciună. Și arată cu degetul spre femeia cu părul scurt și cu rochiile scurte, spun, „Se duce în iad.” Nu pot să spun asta. Dar cred că acele lucruri sunt în regulă. Nu le condamn. Dar atunci când îți bazezi speranțele și mântuirea Eternă pe această doctrină, ești osândit cu asta.

¹¹¹ Bărbatul sau femeia, nu contează dacă ești *aceasta*, *aceea* sau *cealaltă*, vino la fântâna plină cu Sângele tras din venele lui Emanuel, și lasă ca curățirea Sângelui Domnului Isus Cristos să-ți curețe păcatele.

¹¹² Frate, nu va conta, puteți avea în continuare rochii atât de lungi, puteți și să nu purtați o cămașă cu mânecă scurtă, voi, bărbații, și aceste lucruri, sau orice vreți voi; dar dacă încă mai aveți răutate, invidie și ceartă. Ați fi putut să alergați, să dansați, să vorbiți în limbi, să strigați, să propovăduiți Evanghelia, sau orice altceva, dar sunteți pierduți până când Sângele acela nu va curățat și nu a așezat dragostea divină a Domnului Isus Cristos, în inima voastră, și să lase în urma voastră urmele Vieții lui Cristos. Amin.

¹¹³ „Acolo unde sunt limbi, vor înceta. Unde este prorocie, va eșua. Unde este cunoștință, va dispărea. Dar când va veni ceea ce este desăvârșit, ceea ce este în parte se va sfârși.”

¹¹⁴ Și noi ne odihnim astăzi, ca legalisti, pe vreun lucru legal pe care l-am făcut. Ei bine, când eram păcătos, eram un leopard. Cu cât încercam mai mult să renunț la *asta* și să renunț la *cealaltă*, nu făceam decât să-mi fac petele mai luminoase. Eram un fățarnic cu asta, la fel și tu. Dar în ziua în care vi la Calvar, la curățire, unde adevăratul Miel . . .

¹¹⁵ În Vechiul Testament, ei aduceau un miel. Ei ieșeau și comiteau adulter. Se înfuriau, se agitau, se băteau și înjurau. Și, când o făceau, aduceau un miel, îl aduceau la preot și spuneau, „O, preote al lui Dumnezeu!”

„Da?”

¹¹⁶ „L-am blestemat pe vecinul meu. Eu—eu am comis adulter. Am spus o minciună. Am furat.” Punea mâinile pe acest miel

muribund, fără cusur. Preotul îl examina; trebuia să fie păstrat, ca să vadă dacă era în regulă. Puneau mâinile pe el și îi tăiau gâtul. Și sângele curgea pe mâinile lui, iar mielușelul sângera, lovea cu picioarele și murea.

¹¹⁷ Și închinătorul care stătea acolo, spunea, „Da, acela ar trebui să fiu eu, dar mielul îmi ia locul.” Dar se întorcea afară cu aceeași dorință. O făcea din nou de îndată ce avea ocazia.

¹¹⁸ Și așa procedează oamenii din ziua de azi. Ei intră și se mărturisesc, spun, „Am *asta, aceea sau cealaltă*,” și ies înapoi; și se întorc, fac același lucru din nou. Se alătură unei biserici, o alta; dacă aceasta începe ceva mic, ei bine, se duc la *aceasta* și la *cealaltă*.

¹¹⁹ Dar umbra cărui lucru era aceasta? Era imperfectă. Asta nu putea niciodată să înlăture păcatul, dar era o umbră a adevăratului leac dublu care urma să vină.

¹²⁰ Și când Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, a venit și a murit la Calvar, și închinătorul își pune o dată mâinile pe capul Domnului Isus, și știind că strigătul și plânsul de la cruce, acea moarte, acea suferință substitutivă, ar fi trebuit să o plătească el însuși, în acel adânc al iadului unde ar fi trebuit să meargă. Știa că Cristos a plătit locul de mărturisire a păcatului său.

¹²¹ Și atunci ce s-a întâmplat? Ce a făcut diferența? Ce a ieșit din miel, din sânge? A ieșit viața. Și celula de sânge era pe mâna lui. Viața se învârtea în jurul altarului, dar viața mielului nu se putea întoarce asupra închinătorului; deși el a mărturisit că a greșit, iar mielul i-a luat locul. Pentru că, un închinător are un suflet, și nu putea trăi ca un animal. Așa este.

¹²² Dar, O Doamne, trage înapoi ambele declanșatoare la pușcă și fă ca ambele țevi să se îndrepte spre această biserică, este rugăciunea mea. Dar când închinătorul . . .

¹²³ „Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică, Duhul Sfânt. Nu vine la judecată ci a trecut din moarte la Viață.”

¹²⁴ Când închinătorul își pune mâinile pe capul Mielului muribund de la Calvar, și își mărturisește păcatele, iar Dumnezeu recunoaște că este sincer din inima lui. El își mărturisește păcatul. Acea Viață care se rotește, numită Duhul Sfânt al lui Isus Cristos, se întoarce înapoi în închinător. Și el este curățat și nu mai are nici o dorință de păcat. Pentru că este condus de Duhul lui Dumnezeu, și nu de propria lui viață, de atunci înainte. Va face greșeli, cu siguranță, dar acea Viață îl va susține.

¹²⁵ Priviți. Să mergem în jos la al patru- . . . al 14-lea verset. Nu avem timp să îl terminăm. Să luăm versetul 12.

Dar acest om, (nu mielul) . . . Cristos!

Dar acest om . . .

¹²⁶ Vorbește acum de rânduiala marelui preot. Cum intra preotul în templu, și așa mai departe; închinarea. Cum închinătorul ieșea din nou cu aceeași dorință. Un om vine la altar și spune, „Da, nu vreau să merg în iad.” Predicatorul predică despre cât de arzător este iadul, și altarul este plin de oameni. „O, Doamne, nu vreau să merg în iad.” Dar ei nu sunt niciodată dispuși să cedeze la acel egoism, să spună, „Da, Doamne. Nu voia mea, de acum încolo, ci a Ta.”

¹²⁷ Să realizezi cu adevărat ceea ce faci. Spui, „Doamne, ai milă de mine.” Sângele lui Isus este pe mâinile tale atunci. Să nu te duci și să începi să trăiești aceeași viață pe care ai trăit-o. Acel Sânge te va osândi la sfârșit, la Judecată. Ai grijă să ai Viața care este în acel Sânge, să se întoarcă în sângele vieții tale, să se întoarcă în inima ta și să te facă să trăiești un alt Creș-... o persoană diferită. „Închinătorul odată curățat.” Urmăriți aici.

Dar acest om, după ce a adus o singură jertfă pentru păcat pentru (cât timp?) totdeauna, (acea Eternitate fără lanț) . . . pentru totdeauna, S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu; (La capătul drumului.)

¹²⁸ Unde se află El? La capătul drumului. Vă amintiți, duminica trecută, duminica în care am predicat și am ilustrat sicriașul lui Moise, care cobora printre stufărișuri și toate cele? Vă amintiți cum voi, bătrânii, v-ați apucat să plângeți și să strigați, când le predicam copiilor? Am avut toți acei ochișori, negri și albaștri, așezați aici, în primul rând, spunându-le, „Dacă vă pierdeți viața, o veți găsi. Dacă vă păstrați viața, o veți pierde.” Vă amintiți asta, biserică?

¹²⁹ Vă amintiți, când eram la ilustrație, am dat ilustrația acelei dimineți când Iochebed și când Amram, Aaron și Miriam, cu mult înainte de lumina zilei, cu mâinile ridicate în aer, spunând, „Doamne, Tu ne-ai dat copilul, acum noi ți-l dăm înapoi. Tu ni l-ai dat nouă. Nu era al nostru; era al Tău. Tu ni l-ai dat, iar acum noi ți-l dăm înapoi.” [porțiune goală pe bandă—Ed.] „Dacă îl păstrăm, vrăjitoarele iadului îl vor ucide. Bătrânele alea cu nasul lung și cărn vin acolo și îi iau căpușorul și îl sparg de perete. Îl vom pierde dacă îl păstrăm. Dar dacă îl dăm înapoi Celui care ni l-a dat, îl vom păstra.”

¹³⁰ Același lucru este și în corăbioara voastră, în această dimineață, frate, soră. Aveți o încărcătură acolo, cea mai prețioasă încărcătură care a existat vreodată. Se numește sufletul vostru. Mergeți înainte, păstrați-l, trăiți așa cum vreți, îl veți pierde la fel de sigur cum stau eu aici. Și dacă îl dați înapoi lui Dumnezeu, și vă predați voința, îl veți păstra. Îl veți găsi. Așa a spus Isus. Amintiți-vă.

¹³¹ Și când au împins asta, comoara inimii lor, când au împins-o în râu, crocodilii mari se apropiau. Îl pot vedea pe Dumnezeu, așa cum am spus, ridicându-se de pe Tronul Său.

132 Știți, sunt multe încercări care se petrec aici jos. Dar este Cineva care se uită la ele, tot timpul. „Nu și-au iubit viața chiar până la moarte.”

133 Când bietul bătrân Amram, cu singurul și iubitul lui copilăș. Micuța Iochebed doar ce îl alăptase la sân, și apoi a trebuit să-l pună în sicriș și să-l împingă în stufăriș, unde aligatorii s-au îngrășat cu bebeluși. Acolo, când ea stătea acolo, și lacrimile îi curgeau pe obraji, Dumnezeu a spus, „Vino aici. Gabriele, vino aici un minut. Vreau să-ți arăt ceva. Am pe cineva care Mă crede cu adevărat.” Amin.

134 Doamne, lasă-mă să fiu acel tip de persoană care poate spune, „Dumnezeu a spus așa. Este adevărat.” Și să fie atât de mort față de orice altceva, până când va deveni o aramă sunătoare sau un chimval zângănit.

135 A spus, „Vino aici, Gabriele. Toți îngerii veniți aici. Vreau să vă arăt ceva. Îl vedeți pe omul acela de acolo cu mâinile ridicate? Și-a împins propriul copil afară. Eu i l-am dat, acum el îl dă înapoi. Voi avea grijă să-l păstreze.” Amin. A spus, „Gabriele, cheamă zece mii de Îngeri, la ordin de marș. Îi vreau aici.”

136 Gabriel a sunat dintr-o mică trâmbiță și a traversat coridoarele Eternității. Zece mii de Îngeri înarmați au coborât.

137 A spus, „Însirați-vă în sus și în jos pe râu. Aveți grijă ca niciun aligator, nimic altceva, să nu atingă vreunul dintre ei. Mi-a fost dat înapoi.”

138 Gabriel a spus, „Doamne, Căpitan Șef, unde vei fi Tu?”

139 „Voi fi la capătul rândului. Îi voi întâmpina jos acolo.”

140 Este același lucru pe care El îl face și astăzi. Când un om își pune încrederea în Domnul Isus, își mărturisește păcatul, Duhul Sfânt pune stăpânire pe acel om, iar Cristos stă la capătul de recepție. Trecem prin multe vârtejuri, și aligatori, și fantome înfricoșătoare, și toate celelalte prin care am trecut.

Prin multe pericole, osteneli și capcane,
Am trecut deja;
Este harul care m-a adus în siguranță până
acum,
Este harul care mă va duce Acasă.

141 Cine este la capătul de recepție? Ascultați.

... pentru totdeauna, S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu;

De acum (acolo sus, la capătul drumului) așteaptă ca vrăjmașii Lui să-i fie făcuți așternut al picioarelor Lui.

142 Sunteți gata? Iată-l aici. Aici este ultima răsucire a șurubului. Iată ultimul punct cu torța. Iată ultima lovitură cu ciocanul pe cui. Acesta este Cel care încheiează Eternitatea în Eternitate. Și, acolo, Sabia eliberării lui Dumnezeu a trecut prin

inimă, prinzându-Și delegații, la Duhul Sfânt. Iată, Evrei 10:14. Ascultați. Nu cuvântul meu; ci Cuvântul lui Dumnezeu, Care l-a rostit înainte de întemeierea lumii. Trebuie să fie așa.

Căci printr-o singură jertfă a (d-e-s-ă-v-â-r-ș-i-t) desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

143 Desăvârșiți pentru cât timp? Până data viitoare când te vei certa cu vecinul tău? Până data viitoare când vei vedea pe cineva, un bărbat sau o femeie care pofteste? Până data viitoare când vei prinde ocazia să spui o mare minciună? Până data viitoare când vei vedea unde poți să prinzi pe cineva și să-l jighești și să-l îndepărtezi de biserică, așa ca într-o zi să poți critica pe cineva?

144 „El a sfințit pentru totdeauna, a desăvârșit pentru totdeauna. Unde Duhul Sfânt...” Câteodată, s-ar putea să spui ceva, ce este greșit. Așa este. Câteodată s-ar putea să faci ceva, ce este greșit. Așa este. Dar de îndată ce o faci... Priviți următorul verset.

Pentru care Duhul Sfânt...

145 Oh, Doamne, chiar nu mai pot predica. Priviți.

... Duhul Sfânt... ni-l adeverește:... (Vai!)

...Duhul Sfânt... ni-l adeverește:... căci după ce a zis,

Iată legământul pe care-l voi face cu ei în acele zile, zice Domnul, voi pune legea Mea în inima lor și le voi scrie în mintea lor;

Și nu-mi voi mai aduce aminte de păcatele lor nici de fărâdelegea lor.

146 O, Doamne! „Fiecare om care are nădejdea aceasta se curățește, după cum Dumnezeu este curat.”

Să ne rugăm.

147 Tată ceresc, Îți mulțumim, în această dimineață, pentru curățirea Duhului Sfânt, pentru harul Dumnezeului celui viu. Eram păcătoși, nedrepti, nelegiuți, de neubit; fără Dumnezeu, fără nădejde, înstrăinați în lume, iar Cristos a venit și ne-a luat locul. Prin cunoștința mai dinainte, Dumnezeu ne-a văzut în această stare, știind că suntem flămânzi și însetați. Nu e de mirare că Isus a spus, „Vor fi săturați.” Nu „vor deveni membri.” Nu „se vor alătura.” Ci, „Vor fi săturați; flămânzi și însetați după neprihănire.” Cu alte cuvinte, „flămânzi și însetați,” știind că nu putem face nimic prin noi înșine, indiferent de ceea ce facem.

148 Diavolul ar putea să ne facă să imităm orice dar. Ar putea să ne facă să ieșim și să punem mâinile pe cei bolnavi, și ei s-ar însănătoși. Ar putea să ne facă să vorbim în limbi. Ar putea să ne facă să tălmăcim limbile. Ar putea să ne facă să avem înțelepciune, cunoaștere. Dar asta nu-i de ajuns, Doamne.

149 Tu ai spus, „Mulți vor veni în ziua aceea și vor zice, „Doamne, Doamne, nu am făcut eu aceste lucruri în Numele Tău?”” El a spus, „Depărtați-vă de la Mine, voi care lucrați fărădelegea. Niciodată nu v-am cunoscut.”

150 O, Doamne, atunci fă ca speranțele noastre să fie clădite pe nimic altceva decât pe Sângele lui Isus cu neprihănire.

Când totul în jurul sufletului nostru cedează,
Atunci El este toată nădejdea și susținerea
noastră.

Pentru că pe Cristos, Stânca solidă, eu stau,
Toate celelalte terenuri sunt nisipuri
mișcătoare.

151 „A-L cunoaște pe El este Viața,” nu a cunoaște rânduiețile.
„A-L cunoaște pe El,” Persoana.

152 Mă rog, Tată, pentru fiecare păcătos din clădire astăzi, ca Tu să-i mântuiești chiar acum. Și fie ca ei, fără nici o emoție, fără nici o contradicție din partea diavolului; ci fie ca ei, cu o credință adevărată, neîntinată, să creadă ceea ce au auzit predicat, și să accepte pe Duhul Sfânt care a adus Aceasta. Acordă, Doamne, căci în Numele Lui cerem asta.

Și cu capetele plecate.

153 Mă întreb dacă este cineva aici, în această dimineață, . . . Acum vreau a voastră . . . adevărată, cinstită, sinceră; indiferent ce ați făcut, indiferent câte încercări ați făcut, sau cât timp ați aparținut bisericii. Sunteți sinceri, din adâncul inimii voastre, de lucrul acesta, că știți că lucrurile lumii s-au dus de la voi? Să știți că, zi după zi și an după an, aceasta continuă, ancora voastră rezistă? Există Cineva, acolo, prefigurat la capătul drumului, unde această mare îndoitură va fi scoasă afară. Există Cineva acolo care vă îndeamnă inima, știind că într-o zi veți fi înălțați. Dacă aceea nu s-a dus din inima voastră, prieten, concetățean, pelerin . . .

154 Biată, turmă mică, Dumnezeu să-ți binecuvânteze inima. Vă văd stând aici, cu părul cărunț și cu umerii aplecați. Îi văd pe bieții copilași, care poate au fost nevoiți să lipsească de la masă. Și aș sta eu aici și v-aș spune ceva rău? Asta, ei bine, Doamne ferește! Aș fi un . . . Ar trebui să cobor și să mă pocăiesc înainte să predic vreodată. Eu vă iubesc. Și asta cu o dragoste creștină adevărată.

155 Fiți sinceri acum cu Duhul Sfânt. S-au dus toate aceste lucruri de la voi? Sau, v-a înșelat Satan și trăiți o viață doar pe jumătate? Uneori vă gândiți, „Păi, bine,” și data viitoare, de ce, tu, „Păi, nu știu”? Și se întâmplă lucruri, pe care le știți. Și dacă aceasta este starea voastră, și în această dimineață, vreți să predați totul lui Cristos.

156 Amintiți-vă ce a spus El. „Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis pe Mine are, chiar acum, Viață veșnică.” Judecata s-a terminat. Din acel moment, lucrul va fi mort. Dacă îl acceptați cu adevărat, se va dovedi.

157 Acum priviți. Nu vă lăsați înșelați. Vă amintiți aici, cu mulți ani în urmă, când aveam biserica în rânduială? Vă vorbesc, iar voi vă rugați; capetele aplecate. Vă amintiți când aveam biserica în rânduială? Când se dădea un mesaj în prorocie, sau în limbi și tâlmăcire, când îl scriam și îl puneam aici, pe platformă, cu mărturia a trei oameni. Eu dădeam mesajul de pe platformă. Dacă nu se împlinea, aveai un duh rău printre voi. Veneai aici și îndreptați lucrurile.

158 Dacă o persoană făcea ceva greșit, o soră sau un frate care îi vedea făcând ceva greșit, se ducea la ei. Când veneau în biserică, îi luau de braț, se duceau în spate aici, în camera mică, îi spunea, „Frate, te-am văzut în locul greșit. Nu am să o spun în fața bisericii, pentru că te iubesc. Ai greșit. Hai să ne rugăm acum.” Vedeți?

159 Acum fiți sincer cu voi înșivă. Dacă dragostea lui Cristos este în inima voastră, mai presus de orice altceva, Dumnezeu să vă binecuvânteze; sunteți în regulă. Dar dacă nu este, nu vă lăsați înșelați. Acele duhuri sunt cât se poate de înșelătoare. Ele vă înșală. Asta-i ce a făcut acela cu Eva, i-a spus o mulțime de adevăruri noi. „Oh, da, Dumnezeu a spus. Aha.” Dar există un mic defect în asta. Asta-i ce. . . Asta-i ce ne-a separat în această dimineață; vedem micul defect din lanț. Asta este ceea ce crează toate problemele.

160 Frate, dacă nu merge perfect cu inima lui Dumnezeu, vrei să ridici mâna acum către Dumnezeu și să spui, „Doamne, prin aceasta, chiar vreau să fiu în regulă”? Nimeni să nu se uite decât eu. Ridicați mâna. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Mai este cineva? Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, și pe tine, și pe tine, și pe tine, pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Acum, El vă cunoaște. Vă cunoaște pe fiecare dintre voi. El știe exact care este dorința voastră.

161 Acum, metoda noastră de modă veche (în timp ce aveți capetele aplecate) este ca oamenii să vină la altar. Este în regulă. Mie îmi place asta. Asta nu este o chestiune Biblică. Este doar o doctrină a bisericii.

162 „Dar tuturor celor ce L-au primit, le-a dat puterea de a deveni fii și fiice ale lui Dumnezeu.” Chiar în timp ce stați jos, și ați ridicat mâna, o duzină sau mai mulți dintre voi aici, veți accepta acum, în adâncul inimii voastre, după ce ziceți că simțiți că ar trebui? Vreți voi, același grup care a ridicat mâna, vreți să ridicați mâna, să spuneți, „Voi accepta acum acest lucru, frate Branham. Îl voi accepta acum pe Isus. Indiferent ce am făcut, acum Îl accept ca Iubitul și Mântuitorul meu”? Dumnezeu

să te binecuvânteze, d-le. Dumnezeu să te binecuvânteze, d-le. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. „Acum Îl voi accepta pe El. Ceva în inima mea îmi spune că—eu—eu—eu vreau. Este Ceva care îmi spune că trebuie, chiar acum. Aceasta este ziua mea. Poate data viitoare voi fi prea departe.” Dumnezeu să te binecuvânteze, d-le. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze, d-nă. Vă văd mâna. „Acum simt că trebuie să o fac.”

¹⁶³ Prieteni, biserica se răcește. America va fi judecată destul de curând. Fiecare națiune a primit asta. Ce veți fi peste o sută de ani? Veți fi undeva. Cândva, între acest minut și o sută de ani de acum încolo, veți pleca din această lume. Ar fi bine să fiți siguri. Nu vă jucați cu asta. Cuvântul este predicat de Duhul Sfânt și este Adevărul care vine din Cuvântul lui Dumnezeu. Există Cineva care vă iubește.

¹⁶⁴ Acum, nu puteți ridica mâna, dacă Cineva nu v-a chemat să ridicați mâna. Acela este Duhul Sfânt. „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage mai întâi Tatăl Meu.” Și dacă El te iubește suficient de mult încât să-ți bată la inimă și să-ți spună, „Da, mă refer la tine. Acesta este momentul. Vreau să intru, înainte de a fi nevoit să te iau de pe acest pământ, prematur. Îți voi cere acum să ridici mâna.” Deci nu vrei să o faci?

¹⁶⁵ Încă unul să spună, „Eu acum, din adâncul sufletului meu, accept”? Acum mă voi ruga pentru voi. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Tocmai am simțit, sora dragă, că tu erai. M-am uitat acolo în spate. . . Desigur, vă dați seama cu toții că mai am doar câteva zile, câteva ore, până la întâlnirea de acolo. Stau mult în camera mea acum, rugându-mă. Serviciul de vindecare; Îngerul Domnului este aproape. Lucruri mari vor avea loc. M-am uitat în spate și am văzut Ceva stând în picioare în încăpere, Era peste o femeie tânără. Am văzut pe alții ridicând mâna. Am simțit o mărturie că era adevărat. M-am gândit, „Dacă mai fac o singură chemare, dacă acea femeie va ridica mâna.” Și a făcut-o. Și asta a fost tot.

¹⁶⁶ Acum, Doamne, Iubitul sufletului nostru, cine suntem noi, oricum? Ei bine, înainte ca lumea să fie formată vreodată, Tu știai fiecare țânțar ce va fi pe pământ, fiecare furnică, fiecare gărgăriță. Tu ești infinit. Și Tu ai știut că, în această dimineață, că oamenii vor ridica mâna. Tu ai știut asta. Ei bine, Tu i-ai văzut înainte ca lumea să înceapă. Tu ai știut-o, dintotdeauna. Și ai știut că acest lucru va avea loc, pentru ca Tu să-Ți exprimi dragostea față de poporul Tău. Ai spus că l-ai ridicat pe Faraon și i-ai împietrit inima, ca să-Ți arăți puterea, cu cât mai mult Îți vei exprima dragostea! Satan, cel rău care a pervertit binele în rău, Tu l-ai lăsat să facă acest lucru, pentru că astfel Tu îți poți exprima dragostea față de poporul Tău. Și, O Doamne, noi Te iubim atât de mult! Noi Te apreciem.

167 Și mă rog, Doamne, ca acești oameni să trăiască o viață creștină, smerită, de azi înainte, așa cum Te-au acceptat pe Tine. Și dacă mai sunt și alții, poate că nu i-am văzut pe toți, poate că nu mi i-ai arătat, dar Tu ai vorbit cu ei. Dacă mai sunt și alții, binecuvântează-i și pe ei. Căci o cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Există un Izvor umplut cu Sânge,
Tras din venele lui Emanuel,
Și păcătoșii cufundați sub acel șuvoi,
Își pierd toată vinovăția . . . (Încet acum, soră.)

168 Știți, ieri, fratele Roberson a fost până la fratele Wood. Eu am dat o fugă. Așteptam să vină un păstor în vizită. El ne-a arătat o fotografie, iar fotografia era . . . Ne uitam la multe, dar, una dintre ele, când biserica ieșea pe ușă. Și m-am văzut ieșind acolo, și m-am uitat, „Oh, Doamne! Băiete, cum, ce ți-au făcut câțiva ani!” Și m-am uitat din nou. Asta mi-a venit în minte, în această dimineață.

169 Doar încă câteva zile mai avem din aceste osteneli și păcate. Și mă gândesc la momentele în care auzeam cântecul acela începând, văzându-i cum își făceau cale aici, stând în jurul altarului ca să se împărtășească. Și am auzit roțile sicriului scârțâind, în timp ce mergea prin încăpere în jos, acolo, luându-i afară.

170 Amintiți-vă, predicarea acestui Cuvânt va fi un . . . Se va ridica la Judecată. Și eu va trebui să stau cu Acesta, să stau acolo. Va trebui să fiu martor la asta. Nu pot să îl iau înapoi. L-am spus deja. Trebuie să rămân cu asta. Mă va întâmpina la Judecată, la fel cum Dumnezeu a spus Cuvântul Său și nu-l poate lua înapoi. Vedeti?

171 Și cântăresc fiecare cuvânt, mai întâi în inima mea, și văd dacă vreau să îl spun, eu însumi. Dacă mi se pare greșit, nu-l spun. Îl las pe El să spună. Dacă—dacă El spune ceva, contrar, deși eu nu aș crede, aș spune oricum, pentru că este El. Vreau să fiu sigur, pentru că nu vreau nici o greșeală în ziua aceea.

172 Știți, va fi îngrozitor de întuneric, jos la râu, în ziua aceea. Nu va fi nimeni acolo să ajute. Nu vei lua niciun ban acolo. Prietenii tăi vor fi în aceeași stare ca și tine; va fi îngrozitor de întuneric. Trebuie să traversezi. Vreau să fiu sigur că biletul meu e în regulă. Vreau să fiu sigur că, atunci când mă uit pe el, văd Sângele roșu al Stăpânului meu. Apoi, când voi auzi, după un timp, vechiul Vapor șuierând, atunci va fi totul bine. Dar nu vreau nici un necaz acolo jos atunci. Vreau să le rezolv acum. Dacă sunt probleme, vreau să le rezolv acum. O să am nevoie de tot harul de care pot avea parte, în acea zi.

173 Voi fi sincer. Așa cum a spus un mare învățător, zilele trecute, el nu a vrut să fie popular, a vrut să fie sincer. Îmi exprim părerea cu el. Vreau să fiu sincer. Vreau să spun Adevărul, așa că în acea

zi, când va veni, când voi auzi strigătele de-a lungul țărmlui, vreau să privesc în jos și să fiu sigur.

¹⁷⁴ La fel ca și copiii evrei, când au văzut acele aripile negre ale morții trecând peste, băiețelul îi spunea tatălui, „Ești sigur că sângele este pe pragul de sus?”

Tatăl se uită afară, „Da, fiule, sângele este acolo.”

„Bine, atunci este în regulă. Suntem în siguranță.”

Nu este Acesta acolo, în dimineața asta, prietene?

Fii sigur.

¹⁷⁵ Acum, Ora May, știu că ai venit să ne rugăm pentru tine, soră. Această sărmană fetiță, cum a stat aici în rând, ca o făptură mică acolo. Micuța Shirley stă aici, plângând, tocmai a venit din Arizona. Mă gândesc la acele copile. Vă amintiți cu toții de ele, aici, într-o—o căsuță veche și neîncăpătoare, tatăl lor bătrân și sărac stătea alături în spatele bisericii de aici, pentru ele. Vă amintiți, acele micuțe, cum eu . . . cum le cunoaștem cu toții. Cum biata micuță Ora May . . . E nevoie de doi pentru a crește o familie. O, Doamne, acest lucru oribil al căsătoriei și al divorțului. Și cum Curtis a făcut tot ce a putut, pentru ele. A muncit din greu. Dar, un copil, indiferent cine este, are nevoie de dragostea unei mame. Cineva care să-i iubească. E în natură, pentru a-ți liniști sentimentele.

¹⁷⁶ Sunt un vânător. Studiez viața sălbatică. Asta e doar . . . Și ies afară și doar o studiez. O ursoaică bătrână, când intră, în perioada toamnei, este iar însărcinată să fie mamă din nou. Își alungă toți puii. Are de la unul la doi; îi alungă, îi face să hiberneze singuri, ca să se obișnuiască cu asta.

¹⁷⁷ În anul următor, când ea iese afară, mai are doi pui, încă unul sau doi. Îi îngrijește toată vara. Apoi, toamna, îi alungă din nou.

¹⁷⁸ În vara următoare mai are încă doi. Dar dacă nu are niciun pui în acel an? Știți ce face? Se duce afară și încearcă să găsească acei pui, ei sunt la fel de mari ca și ea. Dacă nu-i găsește, ia doi lupi mici. O să ia doi coioți. Ar lua, de fapt, un bebeluș uman. Sigur, s-a întâmplat deja. Ar lua acel micuț sau orice altceva și l-ar crește. Este pur și simplu natura. Nu se poate abține.

¹⁷⁹ Observați o fetiță cu păpușa ei, păi, nu are nici trei ani. Am văzut-o pe micuța mea Sarah, noaptea trecută. M-am dus în cameră. Micuța neliniștită, și era acolo, dormea cu păpușa ei pe braț. Stăteam acolo și m-am uitat în jos. M-am gândit, „Sărăcuța de tine! Știi, nu va mai dura mult, mulți ani, tata va îmbătrâni, după o vreme. Sunt acum; încăruntesc și mă duc.” Dar asta prefigurează, într-o zi, un—un copilaș adevărat, care se află acolo. Este chiar în tine. Și dacă nu-i iubești pe acești micuți, altceva îi va lua locul.

¹⁸⁰ Dacă un om nu îl venerează pe Dumnezeu, el va venera mașina lui, se va duce la bar, el—el va face altceva, va alerga dintr-o parte în alta. Pentru că, ceva trebuie să ia acel loc.

¹⁸¹ Acum, sora noastră, nu vreau să fiu . . . să o emoționez. Dar, neavând grija unei mame, în mod corect, altceva i-a luat locul. Și biata de ea suferă, în această dimineață, de o cădere nervoasă; doi copilași. Ea a făcut greșeli; și eu la fel, și cine altcineva nu a făcut? Dar încerc să spun că există Cineva care a iertat-o deja. Ea a ridicat mâna mai devreme; a trecut totul. Acea a venit dintr-o inimă adevărată, ceea ce vreau să cred că așa a fost; doar privește ce se întâmplă. Când va fi o bătrână cărunță, încă va sta în picioare. Așa este. Dar, ea este agitată.

¹⁸² Nu există nici un medicament în lume care să ajute nervii. Dacă iei medicamente, ca să-ți liniștești nervii, te vor face de două ori mai rău când te vor lăsa.

¹⁸³ Nu există un remediu pentru nervozitate, dar sunt așa de bucuros că există un leac. Știți, și eu am suferit de asta. Există un leac, nu un remediu; un leac, dublu leac!

¹⁸⁴ La predica mea de ieri, la radio: *Săgeata Eliberării*. Predicatorii trag atât de puțin, cum a făcut Ioas. El ar fi trebuit să tragă mai multe.

Dar, uite, fratele meu, sora mea. Remediu este Cristos.

¹⁸⁵ Sau, permiteți-mi să spun asta, în amvon, în spatele acestei lădițe vechi construită aici; dar este la fel de sacru ca orice amvon pentru Evanghelie. A fost dedicat lui Dumnezeu. Noi suntem oameni săraci. Poate că nu are un strat de aur deasupra, dar Duhul Sfânt a venit aici și a făcut lucruri mari pentru noi.

¹⁸⁶ Sora mea, dragă, Dumnezeu să-ți binecuvânteze inimioara. Ca mamă și ca copil, dacă vei accepta ceea ce ți-a spus fratele Bill . . . sau îți spune acum, te asigur, dragă, că vei ieși de aici, vei fi bine.

¹⁸⁷ Acum, când ai ridicat mâna mai devreme, atunci L-ai acceptat pe Cristos. Vreau ca, în câteva minute, vreau să vii aici sus. Și pot să-ți dovedesc, prin . . . Tu, fii tu judecătorul. Prin harul lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt care stă acum aici, pot face ca asta să te lase. Așa este. Nu am văzut niciodată să eșueze. Dar apoi se va întoarce la tine când vei pleca de aici, vezi, dacă îi vei permite. Dar dacă nu o vei mai primi, indiferent cum te simți; continuă să spui, „Isus Cristos mă vindecă.”

¹⁸⁸ Vezi, ai căzut, Ora May, de sus de *aici*, unde cândva erai fericită și mergeai pe acea bicicletă, și alergai în sus și în jos pe strada de aici. Erai fericită atunci. Nu aveai sentimentele pe care le ai acum, nu-i așa? Vezi? Acum ai căzut *aici*, pentru că nu mai era nimic acolo care să te țină, dragă. Ai căzut *aici*. Dar acum trebuie să crezi că ești aici *sus*, și să crezi asta. „Și credința fără

fapte este moartă.” Dacă crezi, atunci poartă-te ca și cum ai fi acolo sus, și atunci Dumnezeu doar te va ridica din nou acolo sus.

189 Iat-o pe mătușa ta Meda stând acolo în spate. Și ea avea același lucru. Și eu am avut același lucru. Știi ce este, dar Dumnezeu este leacul.

Vei crede în dimineața asta, Ora May?

190 Vreau să vii aici. Oricare dintre voi, bolnavi, să fie unși. Bine.

Să ne aplecăm capetele doar un moment.

191 Biserică, toți îl cunoașteți pe Curtis. O cunoașteți pe Ora May. Doar uitându-vă la Ora May, puteți vedea că s-a întâmplat ceva. Este obosită și supărată. Ora May, acesta este momentul de a pune capăt.

192 Vreau să te întreb ceva. De multe ori, Ora May, ai spus, „Dacă aș putea găsi un loc de unde să pornesc. Dacă aș putea începe în acest moment să mă simt mai bine, cred că m-ar putea ajuta să îmi revin.” Vezi, așa este, nu-i așa? Ei bine, acum ești în locul potrivit, Ora May. Ești în cel mai bun loc din lume, la altar, unde singura Persoană din lume care te poate ajuta, vrea să o facă, adică Dumnezeu.

193 Vreau să vă plecați capetele, toată lumea, să vă uniți cu mine în rugăciune.

194 Dragă Tată Ceresc, așa cum această sărmană fetiță . . . Viața este atât de scurtă. Acum ea este o mamă tânără. Știu că, mai devreme, când a ridicat mâna, orice păcat a fost îndepărtat. Doamne, Biblia Ta este mărturia acestui lucru. Tu ai spus lucrul acesta din Ceruri, că, „Cel care va crede, va primi.”

195 Acum, ea are o luptă îngrozitoare înaintea ei, Doamne. Și Satan ar arunca-o, acolo, și i-ar lua copiii, și ar pune-o într-un azil de nebuni, ca să se dea cu capul de perete. Dar ea a venit la locul potrivit, astăzi, la altar. Ea a venit la casa Dumnezeului viu. Ea stă aici, așa cum a fost, singură, la altar, dar nu singură. Îngerii lui Dumnezeu sunt tăbărați în jur. Și Duhul Sfânt este aproape. Și ea este martoră că a văzut multe lucruri care s-au întâmplat și știe că Tu ești Dumnezeu. Și mă rog ca, din toată inima mea, din tot sufletul meu, ca, în această zi, să o ajuți pe Ora May.

196 Acum, Tată, iau de pe acest altar, care este așezat aici, în acest loc sacru, unde Duhul Sfânt a preambrit . . . Se numește ulei de măslină, sau untdelemn, ulei de ungere. Este după specificația Ta, uleiul din măslinile din ramură. Și acum, în timp ce merg înainte să o ung pe sora mea cu acest ulei, Tu ai spus, „Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav.” După ce am predicat Evanghelia . . .

197 Știind că urmează această mare slujbă, face-se voia Ta, aici în Indianapolis, unde mulți nevrotici, surzi, muți, orbi și de toate, vor sta acolo. Dar noi nu ne temem nici un pic. Tu ai vorbit,

înainte de începerea lumii. Avem o atingere a Cerului, acolo, care ne spune că este Adevărul. Mergem înainte, atunci, pentru a-l provoca pe acel diavol. Poporul nostru este în necaz, așa cum a fost Lot, în predica din această dimineață, iar Abraham s-a dus după el.

¹⁹⁸ Satan, suntem pe urmele tale, în această dimineață. Sora noastră sărmană și părăsită este în necaz, și noi suntem pe urmele tale. Cu untdelemnul și cu botezul Duhului Sfânt, cu Cuvântul divin al lui Dumnezeu și cu Evanghelia, mergem să ne punem mâinile peste ea, în Numele lui Isus Cristos. Și te alungăm de la ea. Isus a spus, „Duceți-vă,” și nu poate da greș; a spus, „În Numele Meu vor scoate dracii.” Și tu ești un drac. În ascultare de porunca Lui, te alungăm de la ea, micuța mea. . . mijlocim acum, aparent o părăsită. Sângele lui Isus Cristos o curăță de tot păcatul. Astăzi ea devine curată și sfântă în fața lui Dumnezeu, prin mărturisirea păcatului ei, prin curățirea Evangheliei. Lepădăm, această nervozitate. Oh, da, o chemai, dar nu te poți atinge de ea. Noi pledăm pentru Sânge între ea și acesta. Ei stau ca un mijlocitor. Și acum lasă fata. Las-o să plece liberă. Și de azi înainte, să fie fericită. Pentru acei copilași care stau acolo.

¹⁹⁹ Pentru, acel soț, fie ca și el să vină și să fie creștin. Fie ca toți ai ei, și într-o zi în Glorie, marele cerc al familiei să fie neîntrerupt acolo. Fie ca mama ei, tatăl ei, toți ai ei, fiecare, să fie Acolo. O, Doamne, acordă asta.

²⁰⁰ Fie ca ea să fie liberă din această clipă. Noi o eliberăm, prin dragostea desăvârșită, și poruncim prin Biblie; și prin moartea, îngroparea și învierea lui Isus Cristos; prin Sângele Său și Duhul Sfânt. O aducem la Tine, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²⁰¹ În regulă, du-te acum. Lucrurile vor reveni la normal. Te simți bine acum? Nu-ți face rău acum; te simți bine acum.

²⁰² [Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . . să fie așa tot timpul, ar fi bine. Sigur. Amin. Acum s-a terminat, surioară. Asta te face să te simți ușurată? Acum poți să ieși de aici, să ieși, să fii din nou Ora May, doar că, o nouă Ora May, o fată fericită în Cristos. Fie ca totul să se termine. Vi aici din nou, cam peste un an, cu voia lui Dumnezeu; intră și spune, „Frate Branham, îți amintești dimineața în care te-ai rugat pentru mine acolo sus la altar? Asta a rezolvat totul.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Laudă Domnului.

Să ne aplecăm capetele acum.

²⁰³ Tatăl nostru Ceresc, în ascultare față de însărcinarea Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Cristos, Te iubim astăzi, cu o dragoste curată, sfântă, neadulterată. Și lasă ca bunătatea și mila Ta să se odihnească peste fiecare dintre noi. Îți mulțumim pentru străinii din poarta noastră. Și ne rugăm ca Tu să-i binecuvântezi pe fiecare dintre ei.

²⁰⁴ Binecuvântează-l pe dragul nostru păstor iubit, pe fratele nostru Neville, care stă cu noi în hamul Evangheliei; nu înjugat cu lumea, ci înjugat cu Cristos; toate hamurile lui Dumnezeu pe el, trăgând mai departe vechiul car al Evangheliei, înainte, înjugat împreună ca cetățeni și slujitori ai lui Dumnezeu.

²⁰⁵ Binecuvântă toți diaconii, administratorul, trezorerul, toți cei care sunt implicați, toți membrii, laicii, străinii. Doamne, urmează o întâlnire acolo, la Indianapolis. Doamne, eu nu sunt vrednic să fiu binecuvântat, dar vrei Tu să binecuvântezi poporul, prin predicarea Cuvântului! Fără îndoială că sute de oameni vor sta în picioare.

²⁰⁶ De asemenea, o ungem pe această doamnă, în Numele lui Isus Cristos, ca Tu să o ajuți și să-i îndepărtezi necazul, în timp ce ne punem mâinile peste ea, în Numele lui Isus Cristos. Acum, Tată Ceresc, îngăduie ca mila Ta să-i fie acordată, în Numele lui Cristos.

²⁰⁷ Acum, cu capetele noastre aplecate, mă întreb acum dacă este cineva aici care ar—ar vrea să vină la altar, ar vrea să vină și să îngenuncheze pentru un cuvânt de rugăciune, care L-a acceptat pe Cristos, sau simte că ar vrea doar să se roage puțin după vizitarea Duhului Sfânt. Nu vă simțiți foarte bine în această privință? Nu vă simțiți bine?

Vino aici, frate Neville.

²⁰⁸ Câți ar ridica doar mâna, să spună „Aș vrea să vin la altar doar pentru o mică rugăciune.” Ați ridica mâna, să spuneți, „Aș vrea doar să mă curăț, puțin.” Oh, Dumnezeu să vă binecuvânteze. În regulă.

²⁰⁹ Acum, vedeți, fratele nostru Neville, cred, l-am observat în toți pașii lui, a fost un om adevărat. Îl găsesc la fel în fiecare zi. Indiferent dacă băătăia merge bine sau merge rău, fratele Neville rămâne același. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru asta. Fratele Neville nu ar putea face în sine; trebuie ca Dumnezeu să o facă. Și mă bucur că această turmă de oi are un păstor ca fratele Neville. Mă rog ca Duhul Sfânt să-l ajute și să-l binecuvânteze. Îl iubesc. Și eu iubesc poporul Lui. Și pe voi toți oamenii vă iubim și ne rugăm ca Dumnezeu să vă binecuvânteze.

²¹⁰ Dar acum, în timp ce ne plecăm din nou capetele, voi cere ca cei care vor să ne rugăm pentru ei, și vor să îngenuncheze și să se curețe, să vină cu smerenie la altar.

²¹¹ Acum, frate Neville, oferă o rugăciune pentru ei, dacă vrei. Vreau să participi și tu la asta. Toată lumea să se roage.

[Fratele Neville începe să se roage—Ed.]

Dacă vreți să vă îndreptați spre al- . . .

DESĂVÂRȘIRE ROM56-0610
(Perfection)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză Duminică dimineața, 10 Iunie, 1956, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere în limba Română a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org